

Dosarul nr.1ra-383/2022
1-20018702-01-1ra-16032022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Cadomțev Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Cadomțev Vadim xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.02.2020 – 17.03.2020;

Instanța de apel: 16.07.2020 – 16.11.2021;

Instanța de recurs: 16.03.2022 – 07.09.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 martie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Cadomțev Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

În temeiul art.84 Cod penal, în cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită lui Cadomțev Vadim i-a fost adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25.09.2019 și pedeapsa definitivă, spre executare, s-a stabilit 8 luni închisoare condiționat cu termen de probă 1 an și amendă în mărime de 100 unități convenționale, cu executarea de sine stătător a fiecărei pedepse în conformitate cu prevederile art.87 alin.(2) Cod penal.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Cadomțev Vadim la 31.12.2019, aproximativ la ora 14:20, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25.09.2019, încălcând prevederile art.10 alin.(2) pct. a) și art.14 pct. a) din Regulamentul Circulației Rutiere care stabilesc expres că, persoana care conduce un vehicul trebuie să posed

permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, și că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, fără a deține permis de conducere se deplasa la volanul automobilului de model „Škoda Octavia” cu numărul de înmatriculare xxxx și la intersecția str. Doina cu str. Șoseaua Balcani, mun. Chișinău, a tamponat în spate automobilul de model „Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare xxxx, condus de către cet. Malai Oleg.

În cadrul verificării efectuate la locul accidentului rutier de către colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare Cadomțev Vadim a fost supus testării alcoolscopice cu folosirea analizatorului concentrației de etanol „DRAGER ALCOTEST 8510 RO”, în urma testării la acesta fiind stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,5 mg/l.

Ulterior, Cadomțev Vadim a fost condus la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, unde în rezultatul testării efectuate, prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nr.7299 din 31.12.2019, la acesta a fost stabilită concentrația de alcool în sânge de 0,93 gr/l, iar concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,44 mg/l, care conform art.134¹² alin.(3) Cod penal se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Cadomțev Vadim au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după indicii: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

3. Ne fiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cadomțev Vadim în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal și a prevederilor art.87 alin.(2) Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. Prima instanță a dat o apreciere subiectivă și neargumentată ce ține de aplicarea art.90 Cod penal, or, pedeapsa aplicată de prima instanță, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea dată, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, or, fiind tras anterior la răspundere penală pentru infracțiune similară, Cadomțev Vadim nu a stat pe calea corijării și a comis o nouă infracțiune cu intenție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie

2021, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, în partea individualizării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cadomțev Vadim recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, i s-a adăugat în întregime, pedeapsa aplicată acestuia prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 25.09.2019, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă lui Cadomțev Vadim de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 562 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea de sine stătător a fiecărei pedepse, în conformitate cu prevederile art.87 alin.(2) Cod penal.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Cadomțev Vadim în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptei infracționale săvârșite de către inculpat.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului Cadomțev Vadim și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art.90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării instituției suspendării condiționate a executării pedepsei față de Cadomțev Vadim, or, inculpatul anterior a mai comis o infracțiune similară, astfel, cele sus-indicate, indică la faptul că Cadomțev Vadim nu a stat pe calea corijării, este dispus să comită sistematic infracțiuni de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport, în stare de ebrietate.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și pericolul social al faptei săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, astfel, reeducarea inculpatului este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

În contextul dat, instanța de apel ținând cont de prevederile art.85 Cod penal, a conchis că, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită lui Cadomțev Vadim

urmează a i se adăuga în întregime pedeapsa aplicată prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 25.09.2019, astfel, inculpatului urmează a i se stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 562 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea de sine stătător a fiecărei pedepse, în conformitate cu prevederile art.87 alin.(2) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat că inculpatul Cadomțev Vadim a fost înștiințat în mod legal despre locul, data și ora ședinței, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, nu s-a prezentat, iar, prin ordonanța procurorului s-a dispus aducerea silită a inculpatului pentru data de 08 iunie 2021 ora 10:00, însă ordonanța dată nu a fost executată din motivul lipsei la domiciliu acestuia, fapt pentru care prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021 a fost anunțat în căutare.

În concluzie, instanța de apel a notat că inculpatul Cadomțev Vadim s-a eschivat de a se prezenta în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, iar în temeiul art.321 Cod de procedură penală, instanța a considerat oportun de a examina cauza în lipsa inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului, prin care, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului și menținerea în această parte a sentinței.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că la stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Consideră că, în speță este posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportament exemplar și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat și va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea lui Cadomțev Vadim de societate.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă că, pentru declararea recursului, recurentul invocă temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent și anume - dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Cadomțev Vadim, întrucât celălalt temei de casare invocat în recurs, nu a fost motivat de către recurent, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Raportând însă argumentul invocat la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă că, acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, având în vedere argumentele din recurs, Colegiul penal notează, că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se

stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, apărarea solicită aplicarea în privința inculpatului Cadomțev Vadim a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, însă Colegiul penal menționează că, această cerință nu poate fi admisă, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel, este întemeiată și legală.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este una ușoară), atitudinea inculpatului față de procesul penal derulat în privința sa, persoana inculpatului (acesta anterior a fost judecat, inclusiv pentru infracțiune similară) și condițiile de viață ale familiei sale.

Colegiul penal reține că, instanța de apel a luat în considerare faptul că inculpatul, care anterior a fost judecat, inclusiv pentru infracțiune similară, însă niciodată nu i-a fost stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, a comis din nou o infracțiune, cu intenție, motiv din care instanța de apel just a concluzionat că, de fapt, inculpatul nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității, în așa mod instanța de apel a conchis în mod corect, că în cazul inculpatului Cadomțev Vadim o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, a ținut cont de prevederile legale relevante și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin

însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Ținând cont de cele expuse supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Cadomțev Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Cadomțev Vadim xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 07 septembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie